

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/413/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4311215245
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4311215245.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. Tomáš Kušnir, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, v mene ktorej koná Mgr. Tomáš Kušnir, advokát a konateľ, proti odporcovi: N. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. I., U. ulica XX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zast. HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 1.089,68 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 18. 04. 2013 č. k. 9RO/438/2011-97, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu m e n í tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 165,70 eura HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6 do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania v sume 38,66 eura HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6 do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 96 ods. 1-3 OSP zastavil konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 1.089,68 eura s príslušenstvom pre späťvzatie jeho návrhu, učené písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 10. 04. 2013. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 83,06 eura na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Navrhovateľovi podľa § 11 ods. 3, 4, 6 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vrátil súdny poplatok z návrhu na začatie konania, krátený o 6,70 eura v sume 58,30 eura prostredníctvom Daňového úradu Bratislava do 15 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného uznesenia príslušnému daňovému úradu. Vychádzajúc z ust. § 93 ods. 1-4 OSP mal za to, že v danej veci má spor spotrebiteľský charakter, a preto má občianske združenie právo z vlastného podnetu vstúpiť do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu, pričom nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku a má rovnaké práva ako ktorýkoľvek iný účastník, a teda i právo nechať sa zastúpiť splnomocneným zástupcom a právo na náhradu trov konania. Zdôraznil, že vedľajšiemu účastníkovi vznikne právo na náhradu trov konania len v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého vystupoval. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 137, § 146 ods.1 písm. c), § 146 ods. 2 OSP. Mal za to, že navrhovateľ procesným spôsobom zavinil, že konanie sa muselo zastaviť tým, že podal návrh na začatie konania ku ktorého späťvzatiu nedošlo pre správanie odporcu. Uzavrel, že navrhovateľovi vznikla v zmysle ust. § 146 ods. 2 prvá veta povinnosť uhradiť odporcovi, a tým aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania. O trovách konania odporcu nerozhodoval, keďže si ich odporca neuplatnil. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za jeden úkon

právnej služby (odpor zo dňa 22. 03. 2013) pri tarifnej hodnote veci 1.089,68 eura vo výške 61,41 eura a režijný paušál 7,81 eura, t. j. v celkovej výške 83,06 eura vrátane 20 % DPH. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za úkon označený ako prevzatie, príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, nakoľko ide o úkon, ktorým vedľajší účastník oznámil súdu vstup do konania a zároveň vzniesol námietku premlčania, pričom ide o identické podanie doručené súdu do mnohých konaní, kde sú menené len údaje potrebné na identifikáciu odporcu a spisová značka konania. Vyslovil názor, že za situácie, kedy odporcovia nemali vedomosť o podaní žalobného návrhu a ani vedľajší účastník nemal vedomosť o predmete sporu, nemohlo z jeho strany dôjsť k individuálnemu prevzatiu právneho zastúpenia a k riadnej príprave zastúpenia, keďže mu nemohli byť známe skutkové okolnosti prípadu. Rovnako nemohlo dôjsť ani k prvej porade s odporcami, keďže títo nemali vedomosť o prebiehajúcim súdnom konaní. Za nesprávne označil tiež vyčíslenie trov vedľajším účastníkom, keď tento za tarifnú hodnotu pre výpočet základnej sadzby tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby považoval sumu 1.681,81 eura, pozostávajúcu z istiny 1.089,68 eura a úroku z omeškania vypočítaného ku dňu začatia poskytovania právnych služieb v sume 592,13 eura. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Mal za to, že v zmysle ust. § 10 ods. 2 cit. vyhlášky je tarifnou hodnotou pre výpočet základnej sadzby tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby suma 1.089,68 eura.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ len v časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, domáhajúc sa ním jeho zmeny a nepriznania vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za podané odvolanie. Mal za to, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Navyiac združenie má vo svojich radoch členov s právnickým vzdelaním, pričom malo možnosť využívať aj podporu určenú ministerstvom. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Konštatoval, že združenie nemá vedomosť o prejednávanej príhode, paušálny vstup do konania navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Uzavrel, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Argumentoval tiež dôvodmi uvedenými v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/35/2012, sp. zn. 13Co/36/2012, sp. zn. 13Co/40/2012, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10C/110/2012 a v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/03.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie i vedľajší účastník na strane odporcu, len v časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka, domáhajúc sa ním jeho zmeny a priznania mu náhrady trov konania vo výške 213,72 eura. Zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za podané odvolanie. Dôvodil, že súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil, keď mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia iba za jeden úkon právnej služby, a to podanie vyjadrenia a nepriznal mu odmenu za úkon prevzatie veci vrátane prvej porady s klientom. V tejto súvislosti uviedol, že právny zástupca predmetnú právnu vec riadne prevzal a s vedľajším účastníkom na prvej porade prerokoval postup v konaní. Zdôraznil, že v konaní právny zástupca riadne hájil práva vedľajšieho účastníka a svojimi úkonmi mu privodil plný úspech v konaní. Navyiac vo veci prostredníctvom právneho zástupcu vzniesol kvalifikovanú námietku premlčania po preštudovaní návrhu na začatie konania a jeho príloh, pričom vyjadrenie obsahovalo aj presvedčivú argumentáciu, prečo je potrebné premlčanie posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Argumentoval tiež dôvodmi uvedenými vo viacerých rozhodnutiach odvolacích súdov. Záverom poukázal i na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky zaoberajúcimi sa problematikou rešpektovania princípu právnej istoty. Uzavrel, že súd prvého stupňa mal v prejednávanej veci rozhodnúť podľa § 10 ods. 2 vyhlášky v spojení s § 10 ods. 1 vyhlášky, a teda priznať mu trovy právneho zastúpenia vo výške 213,72 eura tak, ako si ich v konaní uplatnil a špecifikoval, t. j. za dva úkony právnej služby s režijným paušálom a DPH.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť. Zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za podané vyjadrenie. Uviedol, že námietka premlčania nebola daná zo strany hlavného účastníka a ani nemohla byť daná zo strany súdu, je právnu námietkou vyplývajúcou z hmotnoprávnych predpisov,

príčom je pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný, ako neboli úspešní ďalší spotrebiteľia, od ktorých navrhovateľ vymáhal premlčané nároky. Nepriznaním náhrady trov konania by súd priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných v § 93 ods. 4 OSP a znemožnil by mu tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom. Pokiaľ by súd chcel aplikovať argumenty navrhovateľa na všetky konania, nemohol by pre prípad plného úspechu v konaní navrhovateľa priznať jemu náhradu trov konania, pretože aj navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou, ktorá skupuje pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv a navrhovateľ je v konaniach zastúpený taktiež advokátom. Dôvodil, že v konaní neexistuje dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi, majúc za to, že súd správne rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 1 OSP. Vedľajší účastník stojaci v konaní na strane odporcu mal totiž plný úspech a z titulu právneho zastúpenia mu vznikli trovy konania. Dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom, a preto mu súd správne priznal náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 OSP. S poukazom na ust. § 93 ods. 2-4 OSP a § 3 ods. 4, 5, § 25 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa uzavrel, že prejednáváná vec je typickým spotrebiteľským sporom a popieranie práva na právne zastúpenie označil za účelové a zjavne nesprávne, odporujúce zákonom SR a predpisom EÚ. Svoj záver argumentačne podporil i viacerými rozhodnutiami odvolacích súdov v Prešove, v Žiline, v Banskej Bystrici, v Trenčíne, v Nitre a v Košiciach, ktoré mu priznali právo na náhradu trov konania. Uzavrel, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na aplikáciu ust. § 150 OSP, táto by bola možná len v prípade, ak by bol v konaní úspešný navrhovateľ a odporca ako spotrebiteľ by vzhľadom na svoje majetkové, sociálne pomery nebol zaviazaný súdom na náhradu trov konania. V tomto smere poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 5/2006.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý pridržiavajúc sa svojich tvrdení v podanom odvolaní navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov konania. Uviedol, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka označil za neúčelné a nadbytočné. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/164/2012, sp. zn. 17Co/91/2012 a sp. zn. 16Co/100/2012. Uviedol, že združenie udelilo právnemu zástupcovi generálnu plnú moc, z ktorej vyplýva, že advokát má vykonávať úkony právnych služieb bez ďalšieho konkrétneho pokynu združenia, a preto nemohlo dôjsť k naplneniu podstaty úkonu právnej služby príprava a prevzatie, vrátane prvej porady s klientom. Navyše právny zástupca vedľajšieho účastníka sa o predmete konania dozvedel až po vstupe do konania. Uviedol tiež, že pri zdôvodňovaní oprávnenosti nároku na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka nie je možné argumentovať ustanovením § 137 OSP, nakoľko predmetné ustanovenie priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, čiže ide najmä o Centrum právnej pomoci. Uzavrel, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, na ktorú skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 OSP a vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov konania.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti je potrebné podľa § 220 OSP zmeniť, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

Predmetom tohto konania bol návrh navrhovateľa, doručený súdu prvého stupňa dňa 20. 10. 2011, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplata sumy 1.089,68 eura s príslušenstvom z titulu poskytnutého úveru na základe zmluvy o poskytnutí flexipôžičky, uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa- Všeobecná úverová banka, a.s. a odporcom dňa 22. 12. 2004. Súd prvého stupňa dňa 23. 11. 2011 č. k. 9Ro/438/2011-19 vydal platobný rozkaz, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu navrhovateľovi sumu 1.089,68 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 846,07 eura od 09. 12. 2006 do zaplata a náhradu trov konania vo výške 65 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 247,74 eura, alebo aby v tej istej lehote podal odpor s odôvodnením vo veci samej. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 09. 03.

2012 odporca podal proti výroku o náhrade trov konania odvolanie. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 27. 04. 2012 spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom v Bratislave, Fedinova 9 oznámilo vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. Následne písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa 30. 04. 2012 vzniesol námietku premlčania. Dňa 26. 03. 2013 vedľajší účastník na strane odporcu podal proti vyššie označenému platobnému rozkazu odpor. Navrhovateľ písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 10. 04. 2013 zobral späť svoj návrh na začatie konania a žiadal predmetné konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov konania. Preskúmaným uznesením súd prvého stupňa predmetné konanie zastavil a navrhovateľovi vrátil súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 58,30 eura prostredníctvom príslušného daňového úradu. Tieto výroky odvolaním dotknuté neboli, v dôsledku čoho nadobudli právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania je takto len navrhovateľom a vedľajším účastníkom na strane odporcu napadnutá časť, týkajúca sa trov konania, ktorou súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 83,06 eura na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Vychádzajúc z dikcie zákona (§ 142 OSP) je zrejmé, že občianskoprávne (sporové) konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. V prípade zastavenia konania však naopak zásadne žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP). Výnimku z tejto všeobecnej zásady predstavuje ustanovenie § 146 ods. 2 OSP, podľa ktorého možno niektorému z účastníkov uložiť povinnosť uhradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa vety prvej tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a podľa vety druhej tohto ustanovenia odporcovi v prípade, ak pre jeho správanie bol vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. V tomto ustanovení sa teda opätovne premieta zodpovednosť účastníka za zavinenie na zastavení konania, ktoré sa však výlučne posudzuje z procesného hľadiska. Dôsledkom späťvzatia návrhu navrhovateľa bolo právoplatne zastavené konanie, ktoré s ohľadom na zhora uvedené závery bolo zavinené navrhovateľom, čím bol daný dôvod pri rozhodovaní o trovách konania na aplikáciu ust. § 146 ods. 2 prvej vety OSP.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník; účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí (§ 24), pričom ako zástupcu si vždy môže zvoliť advokáta (§ 25 ods. 1 OSP). Advokát je povinný účelne využívať všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje (§ 25 ods. 2 OSP).

Citované ust. § 93 ods. 4 OSP výslovne upravuje, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti v konaní ako účastník. Z uvedeného je teda možné vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ust. § 137 OSP bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) iba v prípade, ak takéto právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej i právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods.

2 Ústavy SR (teda aj súdy) majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Z princípu rovnosti účastníkov, t.j. rovnosti procesných strán vyplýva, že každý účastník konania má mať rovnakú možnosť voľby v súvislosti s riešením otázky svojho právneho zastúpenia v rámci zákonom upravených možností. Preto za situácie, že odporcoví vzniklo právo na náhradu trov konania, toto právo vzniklo aj vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane odporcu.

V tomto konaní súd prvého stupňa v zmysle vyššie uvedených hľadísk správne postupoval, keď v intenciách § 146 ods. 2 veta prvá OSP priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania. Niet totiž sporu o tom, že aj vedľajší účastník sa môže dať zastupovať advokátom a v prípade vzniku práva na náhradu trov konania mu v zásade treba priznať právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s bránením práva hlavného účastníka - odporcu, na strane ktorého vystupuje. Bol teda naplnený zákonný predpoklad podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Aplikácia ust. § 150 ods. 1 OSP prichádza do úvahy len v prípadoch, keď sú splnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo z časti neprizná. Musí však ísť o výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. V danej veci navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť až po tom, ako vstúpil do konania vedľajší účastník, a preto nie je možné uzavrieť, že účasť vedľajšieho účastníka v konaní bola nedôvodná a neúčelná.

Pokiaľ ide o výšku priznaných trov konania, súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby, a to odpor zo dňa 22. 03. 2013 vo výške 61,41 eura, 1 x 7,81 eura režijný paušál, t. j. v celkovej výške 83,06 eura vrátane 20 % DPH, pričom mu nepriznal odmenu za úkon prevzatia a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, dôvodiac, že odporcovia nemali vedomosť o podaní žalobného návrhu a ani vedľajší účastník nemal vedomosť o predmete sporu. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že pre priznanie odmeny za úkon prevzatia zastúpenia vrátane prvej porady s klientom podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (ďalej len vyhláška) je podstatné, či došlo k prevzatiu zastupovania a či ide o účelný úkon, pričom nie je potrebné preukazovať, akým spôsobom sa právny zástupca oboznámil so spisovým materiálom. Pokiaľ ide o súdom prvého stupňa priznanú odmenu za podanie odporu zo dňa 22. 03. 2013, odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. 10. 2013 sp. zn. 6 Cdo 357/2012, ako i uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 13. 08. 2014 sp. zn. I. ÚS 466/2014, v ktorých súdy zaujali stanovisko, podľa ktorého vedľajší účastník nie je oprávnenou osobou na podanie odporu. Za situácie, že predmetom odvolacieho konania je len napadnutá časť, týkajúca sa trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, odvolací súd odmenu za úkon označený ako odpor zo dňa 22. 03. 2013 vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal. Na druhej strane za účelne vynaložený úkon odvolací súd považoval písomné vyjadrenie, doručené súd prvého stupňa dňa 30. 04. 2012, v ktorom vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania, na ktoré podanie navrhovateľ reagoval späťvzatím návrhu, čoho dôsledkom bolo zastavenie konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka podľa § 220 OSP zmenil a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, ktoré boli reprezentované odmenou advokáta za 2 úkony právnej služby (prevzatia a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie zo dňa 24. 04. 2012) po 61,41 eura (§ 10 ods. 1 vyhlášky pri tarifnej hodnote veci 1.089,68 eura, ktorú predstavuje výlučne istina uplatnená navrhovateľom v konaní), náhradou hotových výdavkov 2 x 7,63 eura režijný paušál (§ 15a, 16 ods. 3 vyhlášky) a 20 % DPH v sume 27,62 eura. Úhrnom tak trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu predstavujú sumu 165,70 eura. Navrhovateľ je povinný zaplatiť trovy konania právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu (§ 149 ods. 1 OSP).

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil spôsobom uvedeným v enunciacie jeho rozhodnutia postupom podľa § 220 OSP, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 OSP) a ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že vzhľadom na plný úspech vedľajšieho účastníka na strane odporcu v odvolacom konaní mu priznal náhradu trov odvolacieho konania za 2 úkony právnej služby (podanie odvolania a podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa) po 8,30 eura (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky - tarifná hodnota veci v odvolacom konaní 165,70 eura znížená o jednu polovicu), náhradu hotových výdavkov 2 x 7,81 eura režijný paušál (§ 15a, § 16 ods. 3 cit. vyhl.) a 20 % DPH v sume 6,44 eura. Priznanú náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 38,66 eura je navrhovateľ povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.